Any II - Núm. 26
22 de maig 1924
Subscripció:
Trimestre, 3'50

EL BORINOT

SETMANARI D'HUMOR

20 cms.

La corresp.ª a
l'Administració:
Angels, 22 i 24
BARCELONA

Biblioteca de Comunicació
i Hemeroteca General

N'HI HA TANTS

—Ai carat! A n'aquest ase el conec i no sé de què!

LA NOVEL·LA ESTRANGERA

Publicació quinzenal

sota la direcció

d'EN VENTURA GASSOL

Les novelles dels millors autors estrangers traduïdes al català

Surt els primers i tercers dimarts de cada mes

Preu: 50 cèntS.

Subscripció semestral, 5 pessetes (Barcelona) i 5'25 fora.

Administració:

Rambla Catalunya, 125

Llibreria italiana

Proveu el cafè amb llet "El Pagès"

VIVA EL PIRINEUS MARCA REGISTRADA
FABRICA CASTELLCIUTAT SEU D'URGEL

TELÉFON { A SEU D'URGELL, NÚM. 124 / A BARCELONA, NÚM. 2023-A / A SITGES, NÚM. 1383

Fàbrica de Llonganisses, la millor de la nostra terra.

Demaneu a tot arreu la marca

"ELS PIRINEUS"

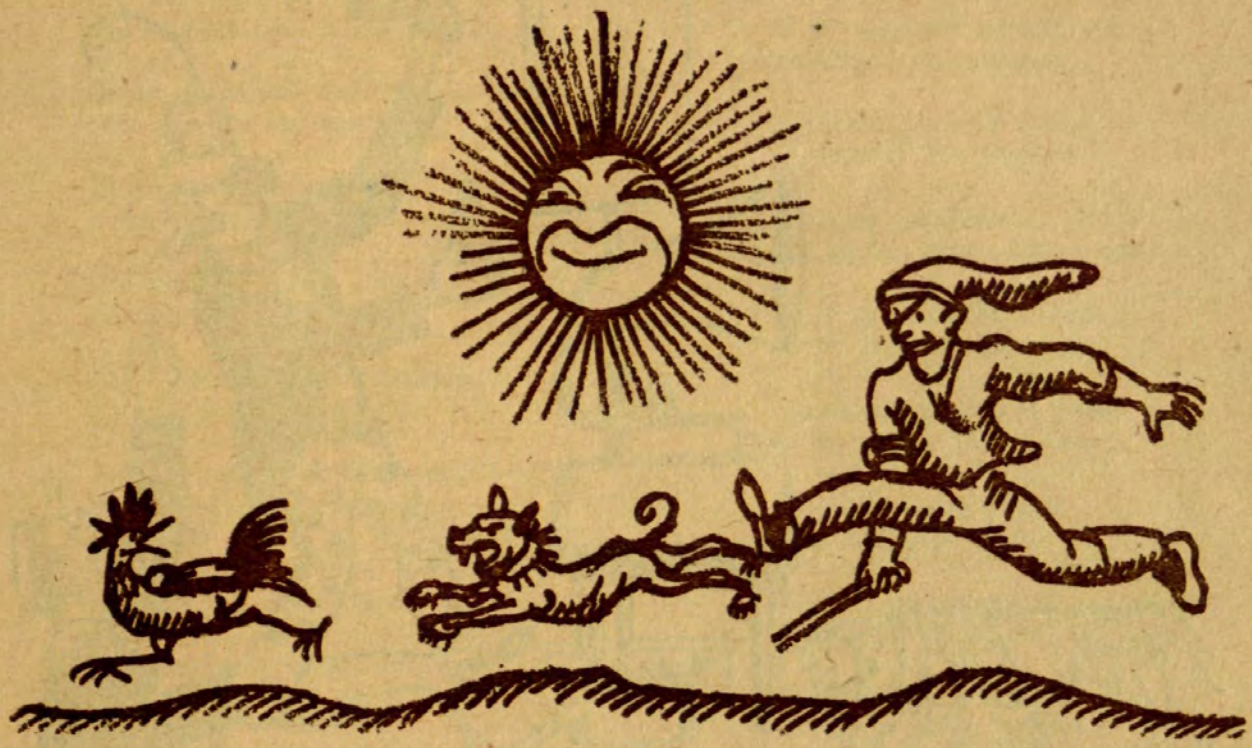
Quingles i Escaler

Castell Ciutat (Seu d'Urgell)

AVIAT

A TOTES LES LLIBRERIES

LLATZER DE TORMES

DE L'OU AL SOU

L'EXPOSICIÓ és general, volem dir que tothom està exposat a rebre. El pollastre està exposat a que un gos bromista li salti damunt, el gos està exposat a que son amo, i alhora amo del pollastre, li clavi bastonada; i l'amo del gos, i del pollastre, està exposat a que li talli la barretina un individu, que aquí no es veu, per no exposar-nos nosaltres també a rebre. Es a dir que: de l'ou al sou, del sou al bou, etc., etc.

Si teniu pressa i proveu de travessar pel mig d'una colla de badocs, i d'automòbils que fan el tifa, us exposeu a ésser atropellats; i si no us atropella l'automòbil, pot atropellar-vos el carterista, o el mateix guàrdia urbà, amb un cop de maneta per díscol!

Si aneu pels carrers de Barcelona, en perfecte ús dels vostres drets, us exposeu a que d'un balcó us tirin manats de flors en forma de pols d'alfombres, pellets, etc... Es clar, la gent s'associa a les festes de maig, i cadascú ho fa com millor sap i pot. I sobre això acostuma a triar les maneres més econòmiques.

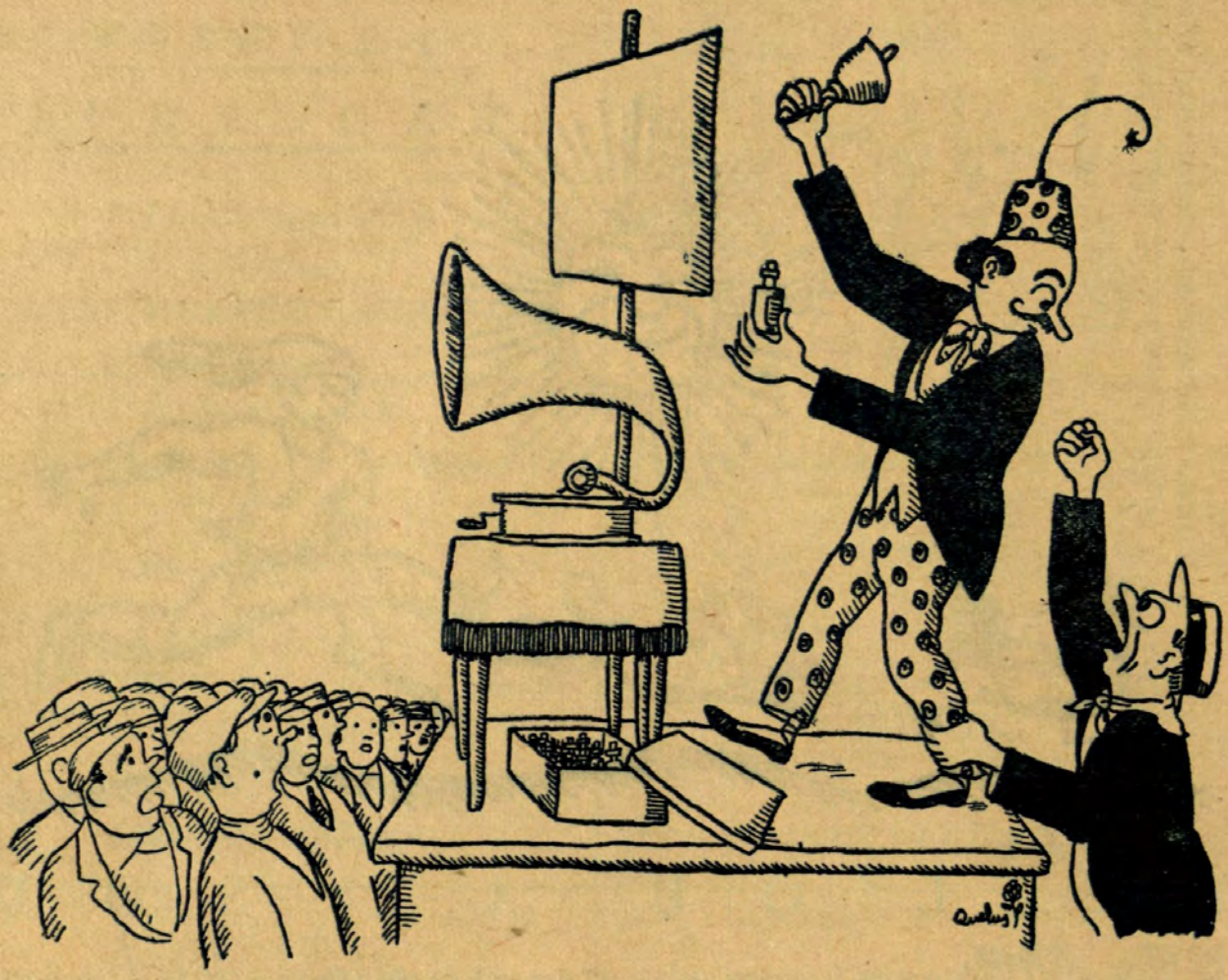
Si sou futbolista us exposeu a haver de passar trastorns tan formidables com el que produeix el «cas» Samitier. I heu de sentir com us conten fantasies tractant de fer-li ombra... I ca!

Si teniu un trosset de terra que es crema per manca d'aigua, o si us sentiu senzillament interessat pel bé de l'agricultura i per la bona collita, i aneu a pregàries, us exposeu a trobar-vos amb uns individus, que de seguida us fa pensar:—Això demana aigua del cel?... Si es mereix pluja de foc, com Sodoma i Gomorra.

I ja no cal dir que si sou escriptor us exposeu a les suaus carícies del llapis vermell, que us deixen com a nou.

FLUMELL.

UAB
Biblioteca de Comunicació i Hemeroteca General
BIBLIOTECA PARTICULAR ESTANISLAU ROIG GINGI — BARCELONA —

— Farsant! No vareu dir que em guariria en un dia?
— Eh! Sí! Però no us vaig dir pas quin.

AIGUA, AIGUA!

AL camp, el raig de les fonts minva, les mines s'assequen, la terra és eixuta, quina secada! Els pagesos criden aigua, aigua. Els plantius es decandeixen, els arbres i les vinyes es torren, els blats són desnerits... no granaran, no arribaran a fi de bé. Aigua, aigua.

Això, per aquells qui es prenen la vida en "serio", que no saben de què va. L'eixerit, el tranquil, s'ho agafa d'una altra manera. Ell, mentre el poble clamoreja al fons, a baix, assedegat, ell es trenca de riure, i amb el veire a la mà, pensa: —"Vosaltres, aigua, oi? Doncs, jo, vi; primer, vi; acabat, si de cas, aigua: aigua ardent".

Sinó que els pagesos són tan egoistots, de bona gana ajuntaríem les nostres veus a les d'ells. Aigua, aigua: també cridaríem. Sí, també en volem d'aigua; però no solament per a regar, per a treure l'eixut; l'aigua que nosaltres volem ara és més per netejar.

Aigua per netejar, i esbandir.

Uix!

UAB
Biblioteca de Comunicació i Hemeroteca General

Al Palau d'Avicultura

Señores, vagin entrant,
que aquí les tites veuran.

—

Hi ha gallets amb esperons,
però abunden els capons.

—

El qui desitja carns fines
trobarà bones gallines.

—

Per satisfer grosses boques
trobareu també mil oques.

—

Hi ha galls xinos i galls russos
i també bastants austruços.

—

Per fê als galls de cresta, ràbia,
hi ha també lloros en gàbia.

—

Si voleu fê un arròs bo
compreu gall de la Passió.

—

Per veure picar com folls,
vegeu la secció de polls.

—

El nandu de l'Argentina
és una bèstia molt fina.

—

Els coloms semblen sens fel
mes, mireu-los amb rezel.

—

Molts ànecs aquí veuran
i al mateix temps molts que el fan.

—

El que aquí més ens rebenta
són els *pàjaros de cuenta.*

—

Ja veuran que va per dins
la processó dels pingüins.

—

D'àligues falsificades
n'hi ha tres gàbies molt ornades.

—

No hi ha ocells del Paradís
perquè han canviat de pis.

—

L'ocell que fa més el pessa
és la famosa "Ave Céssar".

—

En canvi el pobre pavó
fa el ridícul de debò.

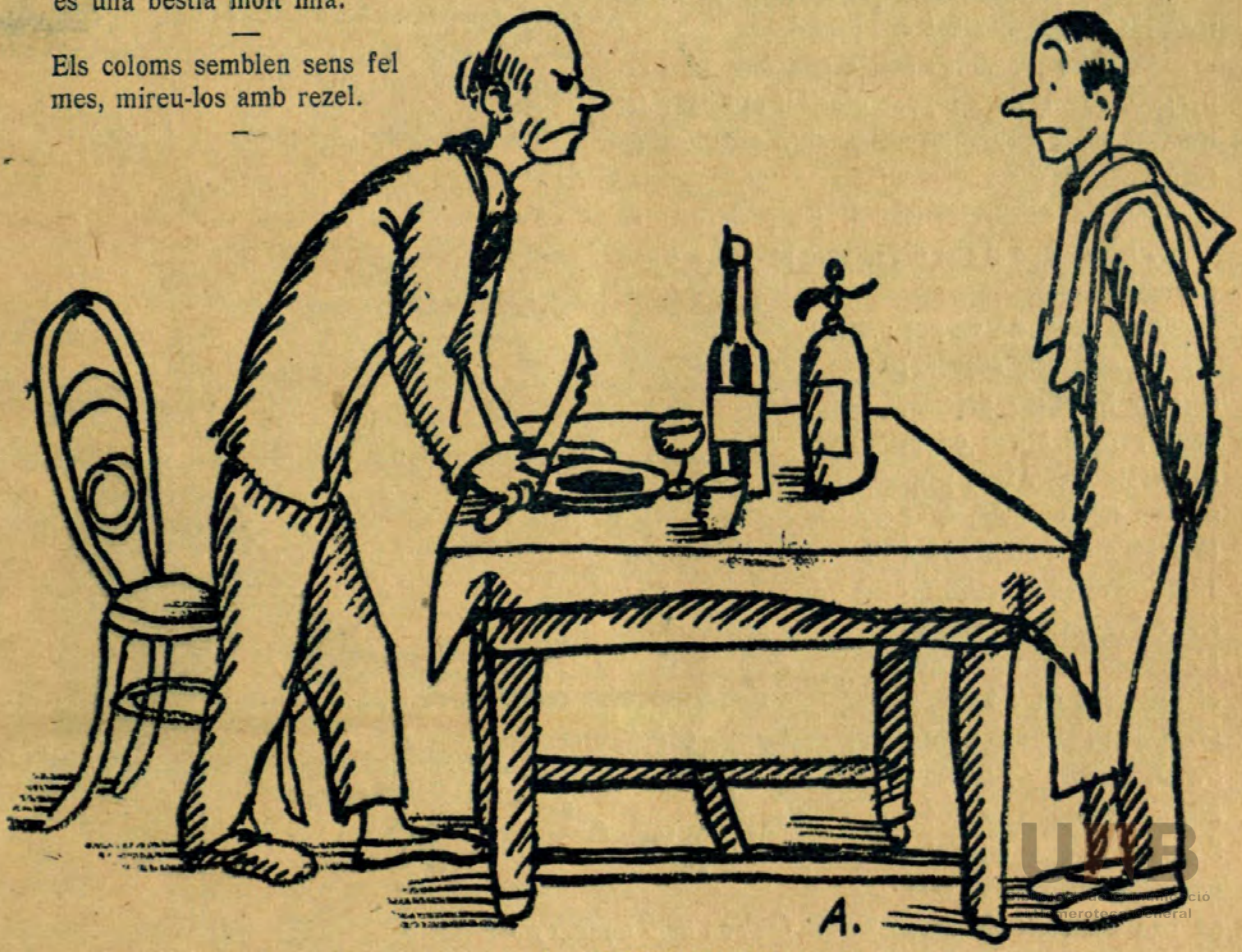
—

El Fènix no és exposat
perquè ara està cremat.

—

Mes, com sabeu, de sa cendra
s'alçarà, frescal i tendre.

P'U-RAU

AL RESTAURANT

—Escolta: aquest biftek és una sola de sabata! Si no em porta l'altra, d'una sola no sé què fer-ne.

El nou Cens

COM tothom sap, o deu saber, estem en període de formació de cens electoral. Això vol dir que un dia o altra hi haurà eleccions. I com tothom sap, o pot saber, en aquest cens hi entren també les dones, solteres, vídues, i algunes casades), a condició que abans del dia 31 de desembre d'enguany hagin complert, com a mínim, 23 anys.

La cosa que potser no tothom sap és que aquest nou cens és un fracàs: ens referim, precisament, al cens de les dones. Per què deu ésser? Es que a les dones no interessa el govern de la població? Es que tant se'ls en dóna, que vagi als Ajuntaments una colla de ganencs, com que hi vagin uns senyors, o unes senyores, de cara i ulls? Es que potser pensen que no val la pena; creient que pot venir un altre bufarut que ho tiri tot en orris?

La íntima raó, la poderosa raó no és cap d'aquestes. Una senyora molt discreta ens ho acaba de dir: això és culpa d'assenyalar edat.—Quina és la senyora, o la noia, que valgui alguna cosa, i que s'estimi, que tingui 23 anys? Això és un disbarat! Quina manera de tractar-les de velles; que és la més greu incorrecció que un hom pot cometre amb el sexe dèbil. I ens afegeix:

—No li ho pregunteu pas, a una senyora o senyoreta, quants anys té, per oferir-li el seient del tramvia ple, o per qualsevulga altra gentilesa de societat.

—Oh, no cal—responem—; bé prou que es veu... I fixi's que si són diguem-ne no-joves, s'han d'estar dretes.

—Amb vostè no es pot parlar!

—Al contrari, senyora: si això ho diem precisament perquè estem en el què vostè diu... Que pensar tan sols que una dona té gaire més enllà de 15 a 18 primaveres és descortesia... Precisament per això creiem, com vostè, que el nou cens és, i ha d'ésser per força, un fracàs. Si, en compte de tal com ara es presenta, digués: S'entendrà que totes les que s'inscriuen en el cens no han complert 23 anys d'edat", aleshores l'èxit fóra grandiós.

POLO

Qui crida, cobra

ES allò que diuen: alguna coseta hi cau, o qui no pot segar espigola; formes d'una mateixa veritat, que és el plat del dia.

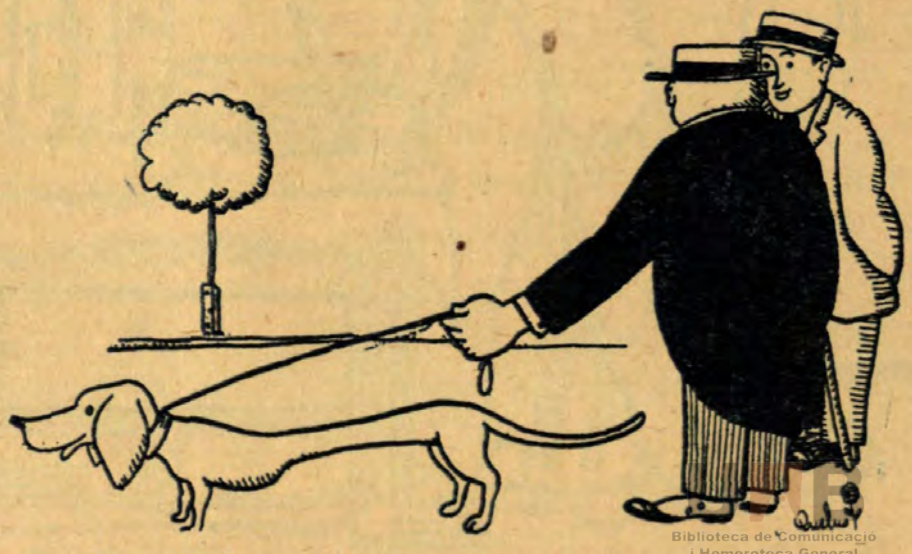
Això és el què ens suggereix una notícia que ens arriba de Chicago, segons la qual ha aparegut un tipus especial de dona, que, pels procediments que empra, hom l'anomena "la lladra que crida".

Es tracta d'una noia jove, guapa (oh, és clar!). Veu's aquí que aquesta noia s'atansa a un modestíssim dependent, un dissabte, acabada de rebre la setmanada. Se li atansa, li demana els diners. En ple dia, en mig del públic, en un dels carrers més cèntrics. Li diu:—O em dónes els diners, o crido! I si crido, la gent es pensarà que m'has insultat, i aleshores se't tirarà al damunt, i ai! pobret de tu!—I el dependent, bitllu-bitllu, li dóna la misèria de setmanada que acabava de cobrar.

Déu ens en guard, que a alguna "senyoreta" de per aquí se li acudi d'imitar aital procediment. Cal anar amb molt de compte; perquè ai, si crida!... Si crida, cobra (i si no crida, pot ésser que cobri, també; hi ha moltes formes de cobrar); i, naturalment, cobra a les nostres costelles, malvinatge!

Qui crida, cobra; alguna coseta hi cau: desenganyeu-vos!

BA YA

—On vas amb aquest gos?

—A l'Exposició d'Avicultura a ensenyar-li els conills: aviat penso emportar-me'l a caçar.

Biblioteca de Comunicació i Hemeroteca General

La senyora.—*Vostè trenca per més valor del que guanya.*
La minyona.—*Ja li volia dir jo que m'apugés el sou.*

El Primer Apat d'«El Borinot»

L'Hotel Colon ens serví de parroquià. Ens donà el millor del seu repertori exquisit, i molt original, segons la llista que ja coneixen els nostres lectors.

Com que es tracta de cosa pròpia no està gaire bé que nosaltres mateixos diguem que va anar molt bé.

Per ésser més originals, i trencant amb velles usances i costums, no hi hagué brindis, ni discursos: sols es llegiren tres parlaments, alusius a l'acte.

Moltes adhesions i molta concorrència. Entre els concorrents recordem haver vist En Josep Aragay, en honor del qual es celebrava el I Apat d'EL BORINOT.

L'Aplec "Esperanta Grupo", de Sabadell, assistirà, amb tota solemnitat, al XI congrés esperantista català.

Solemnement, i amb aquella senyera? Apa, "samideanoj", una subscripció.

UAB Biblioteca de Comunicació i Hemeroteca General

COPIES : Casa Reñé : COPIES RAPIDITAT, BON ESMENT, ECONOMIA
CARRER DE MONTESIÓ, NÚMERO 18, PRAL. 1.ª TELÉFON 4525 A.

Tipus de la setmana: El lloro

(Glossa a l'Exposició d'Avicultura)

Una vegada eren dos companys d'un poble molt arreconat dels Pirineus. Un d'ells se n'anà a fer fortuna a Amèrica, i al despedir-se de l'altre li digué:

—Què vols que et porti?

Aquest, havent sentit parlar dels lloros i ponderar sos parlaments, li digué:

—Porta'm un lloro.

Tornà al cap d'alguns anys, i a l'ésser a Barcelona es recordà de què no havia pensat amb la prometença feta a son company. Cercà un lloro, i no en trobà cap, i es digué a sí mateix: "Ton company no ha vist cap lloro. Tant se valdria enviar-li un mussol".

Dit i fet, se'n va a la fira dels ocells, compra un mussol i li envia.

Al cap de temps anà al seu poble, i son company li digué que havia rebut el lloro, i ell, no sabent què respondre de moment, li digué, tot trabat de llenga:

—Bé, i parla?

—De parlar, no ho fa encara—respongué el seu company—; però, així que sent parlar, escolta i s'hi fixa molt.

Mossèn Jacint Verdaguer

La setmana dels tres dijous

El lloro: Santa Rita: Santa Quitèria.

La gent, per expressar que una cosa no serà mai, diu:—"Això serà per la setmana dels tres dijous"; naturalment, com que de setmana que tingui tres dijous no n'hi ha cap!

A poc a poc: que el que no passa en un dia, pot passar en un any; és molt aviat dit que no hi ha cap setmana que tingui tres dijous. Precisament aquesta n'és una. Perquè és un dijous que val per tres; un dijous que pot ésser el dijous del lloro, de Santa Rita, i de Santa Quitèria, en suma: tres dijous.

Aclarit aquest extrem, anem a parlar dels tres tipus. Del lloro donem la pinta en una altra banda; aquí sols ens referirem a les altres dues simpàtiques figures; començant per

Santa Rita

que és l'advocada o patrona dels impossibles. I tanmateix és de plànyer; perquè n'hi ha tants, d'impossibles, en aquest món! Impossible, per exemple, que un home deixi d'ésser allò que és (brètol, murri, ximple, pocavergonya, degenerat), quan ho duu a la massa de la sang; impossible que dos s'entenguin, quan qui parla només és que un; impossible que l'aigua i l'oli... en fi, no acabaríem mai).

A Santa Maria del Mar, que la bona ombra (l'Alexandre plana va a fer-hi migdiada), es celebra la fira de les roses de Santa Rita. Hi van tot de noies, moltes noies, cada any. Cada any, però, solen ésser diferents, ço que vol dir que es casen, o que han trobat promès formal. Ai de la noia que comença a anar-hi tres, quatre, cinc... anys! vol dir que se li va fent impossible.

La pobra noia sospira, s'adalera, prova això, prova allò altre: quin sofriment íntim, quina angúnia! La noia es mustiga, com és ara aquell marquès que, baixant d'Alella, ensuma, ensuma, ensuma; però ai! tampoc no en troba de cuits: el plat de *grande de España* no és fet per a ell.

Que vagi, que vagi a Santa Rita.

Santa Quitèria

Una altra que també és de plànyer; perquè la ràbia va bastant en doina. I diu l'oració:

"Gloriosa Santa Quitèria,
vulgueu-nos afavorir;
guardeu-nos de mal de ràbia,
que és un mal que no es pot sofrir."

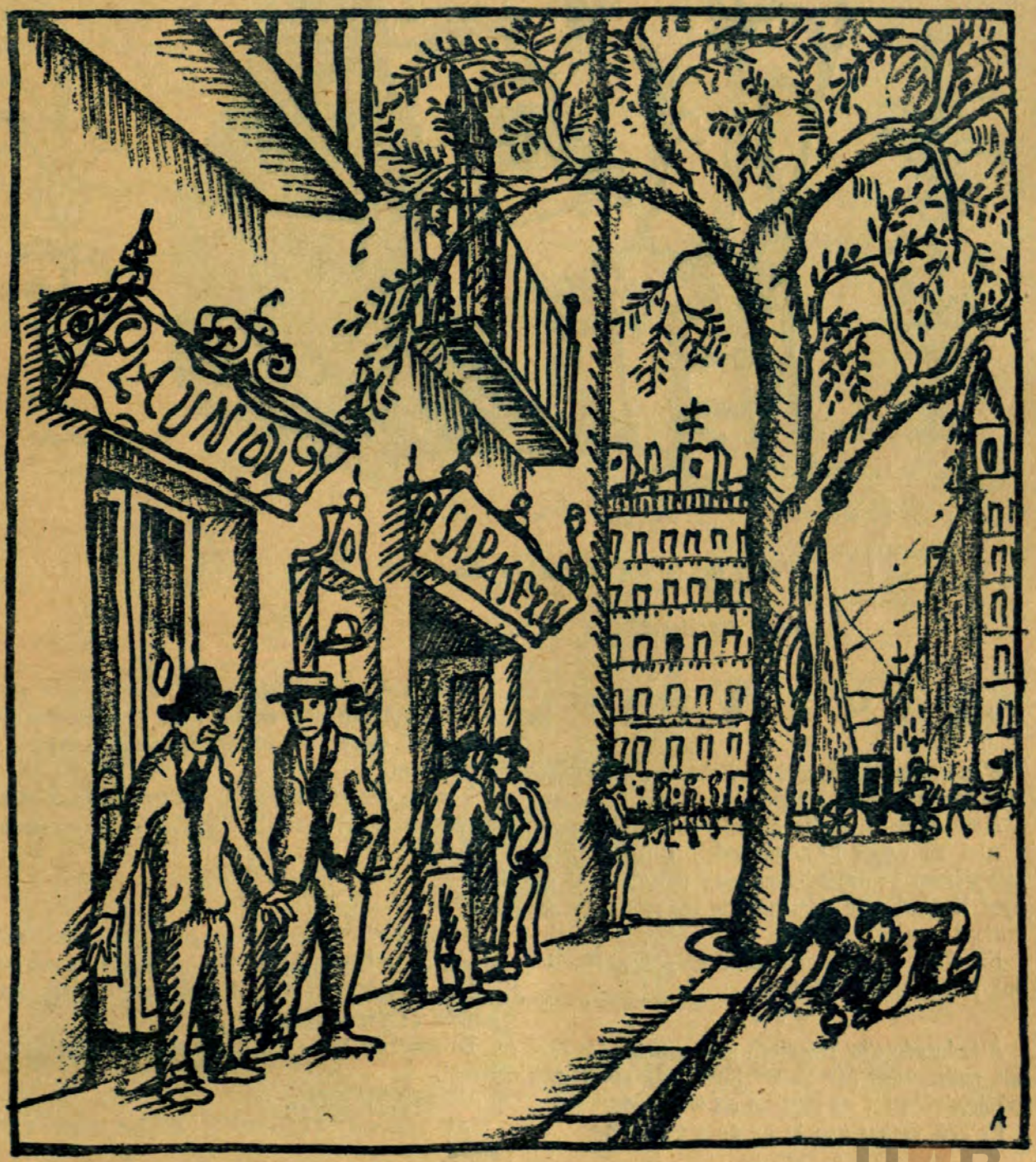
I tant, que no es pot sofrir! El qui està tocat d'aquest mal fa patir els qui el volten, però ell pateix més que tots. Ell sí, que té mala peça al teler. S'irrita, pica de peus, s'exaspera, crida, fa anar els braços com unes devanadores; i fa tot allò que en diuen mala bava.

Santa Quitèria no pot ésser més oportuna.

W.

Crònica de cultura ***IV*** ***La fiesta nacional***

Alpargaterito conmocionado en Valencia.—En Vista Alegre (Madrid), aparatosa cogida de Alcalareño II.—Gravísima cogida de Gitanillo en Madrid.—Cogida de Salazar al matar el primer toro rejoneado: Madrid.— Cogida grave del picador Gallego: Madrid.

—En Peret m'ha dit que...,
—No és cert.
—Doncs m'ha dit que....
—Que no; a veure si creuràs les mentides dels altres i no creuràs les meves!

UAB
Biblioteca de Comunicació i Hemeroteca General

—Papa, me la compraràs, la diadema?
—. . . . . .
—Quin dia; demà?

SETS I VUITS

S'ha celebrat a Barcelona l'obertura de l'Exposició farmacèutica i d'higiene.

Molta higiene, molta higiene és el que convé.

Així ho enten l'Ajuntament... I per això no comprenem l'entossudiment que mostrava el senyor Nualart a la demanda de concessió de *dos milions*... per a higiene.

Ei! si no ens han entabanat. El senyor Nualart ens podria treure de dubtes.

* * *

A Belgrado s'ha constituït una associació de dones malaurades per plorar juntes les seves desgràcies. Han fet un sindicat en tota regla.

Es ben veritat que hi ha de tot, al món.

* * *

Llegim: El vapor "Marquès de Camps" fa aigües, està a punt d'anar-se'n a fons...—I el cor ens fa trip trap, trip trop... Però després resulta que el tal vaixell és el "Marqués del Campo"... I respirem.

Resulta que el Marquès de Camps no fa aigües ni molt menys; aguanta ferm... Sí, home: com sempre.

* * *

Yat-Beig-Benhi, emperador de la Xina, dic, president de la República de la Xina, acaba de morir.

No, senyors: Yat-Beig-Benhi no ha mort. La notícia és desmentida.

Es confirma la notícia de la mort de Yat-Beig-Benhi.

Contrarectificació...

Al botavant! Fieu-vos-en, de les coses que diuen.

N'hi ha molts que davant d'un títol pensen el mateix: ja et veig venir. Però no ve!

Vins CASTELL PINEDA Marca registrada :: Excel·lents vins de taula :: Productes del Camp de Tarragona
CENTRAL: GIRONA, 87: :: :: :: :: :: :: :: :DEMANEU-LOS I EXIGIU-LOS.

I és el què diuen els del "cuerpo": ¿a on va aquest duc de la Xuriguera? baia un panyo, hombra, baia un panyo!

* * *

No hi ha res més bonic que el viure. Cada dia se'n saben unes...

A Mallorca, un jove que estava a punt de casarse, i que es trobava sense un clau, va fer la següent estratagema:—ell mateix es lliga a un arbre, prop d'un camí. Passen els guardes, el troben, ell diu que uns lladres l'han assaltat—cosa estranya!—i que li han pres dues mil pessetes que duia per anar a comprar mobles per parar casa. Després va resultar que tot això era una bola com una casa.

Tenim el gust d'assabentar als nostres llegidors que aquest individu ja l'hem contractat per a collaborador d'EL BORINOT.

Fira de Mostres de Barcelona

INAUGURACIÓ: 31 DE MAIG
A MONTJUIC

Les millors cases productores
en tots els gèneres
hi són representades

FRANÇA, ESTATS UNITS,
ANGLATERRA,
ARGENTINA, ITÀLIA,
ALEMANYA,
TXECO-ESLOVÀQUIA,
RUMANIA,
HOLANDA, SUÈCIA
hi exposen productes

EL BORINOT
en farà
ressenyes interessantíssimes
marca registrada
EL BORINOT

—Vostè el que té de fer és acceptar el primer càrrec de regidor, així que li ofereixin.

—I si al cap de quinze dies em treuen?

—Dons dimitir tot seguit com a protesta de què l'autoritat, abusant de la seva força, usi de procediments anti democràtics.

UAB Comunicació Biblioteca General

QUIN ESTORNELL!

M'AFIGURO un home excessivament desconfiat com un conill que està sempre amb les orelles dretes, i a l'aguait del més petit remor.

Es pensa que tothom conspira contra ell, que tothom vol viure a la seva esquena; i l'únic afany de la seva vida és d'arribar a la glòria de no passar mai per "primo".

Troba una persona coneguda pel carrer, el saluda més afectuosament que els altres dies: "què voldrà?"

El desconfiat creu que "aquella" salutació pronostica que el subjecte pretén d'ell alguna cosa; no vol passar per "primo"; la salutació no entranya cap idea, tan sols és per cortesia; però el nostre desconfiat torna a veure l'endemà el mateix subjecte, que va a fer-li igual salutació; i ell se'n fuig, cometent la més alta grosseria.

No es fica mai al llit sense haver passat un registre escrupulós per tot casa.

Quan ha de prendre una criada, ans no l'admet, pren d'ella més informes, que no una mare, del pretendent de sa filla.

Si compra alguna cosa, no tingueu por que es fiqui mai el "canvi" a la butxaca, baldament sigui un ral, sense haver-lo abans examinat per tots cantons; ni que lliuri mai cap moneda d'or sense haver-se assabentat, primer, del regnat i de l'any en què s'encunyà, a fi que, cas d'ésser-li refusada per defectuosa o falsa, pugui estar persuadit de la identitat de la mateixa.

No li proposeu mai cap negoci, puix que per ell no hi ha res que ofereixi prou seguretat; i si per ventura entra en algun, val més el temps que hi esmersa per fer-lo malament, que totes les ganàncies que podria reportar.

Tracta de casar-se, el primer que procura és d'averiguar "quant té" la dona que ha "clissat" per esposa.

Averiguat això, "si la cosa convé", proposa relacions per cinc, o per sis anys, al menys; tot aquest temps necessita per "conèixer" la persona que s'ha d'associar amb ell per tota la vida; l'assumpte que es tracta és greu i no fóra de seny anar a la lleugera.

Passen els sis anys; i el dot amb què contava el nostre heroi, per part de la futura, s'és perdut per desgràcies de família, que tothom ignora; i l'home "previsor", cregut que ja "coneix" prou la seva promesa, es casa, i enlloc de gaudir de la felicitat que es creia, té de mirar amb ulls d'enveja, en tots conceptes, la major part dels que s'han casat sense pensar-s'hi.

Beneit! Ni tan sols se li ocorre que, en jocs de "mans", aquell que més mira menys hi veu!...

Aquesta mena d'homes, partint d'aquell adagi, "Pensa mal i no erraràs", no tenen altra nord que la malícia, i, a manca de talent i d'ànim, gallegen d'homes "espavilats", i en tot veuen cua.

Entra, per exemple, en una tenda a comprar tela, o el que sigui.

El tender els ensenya el millor que té: n'hi ha dues que són d'igual preu, la una, però, més bona que l'altra. En tender ho adverteix, els aconsella que prenguin la millor; però ells, que en tot veuen cua, com a homes "espavilats", es queden amb la més dolenta.

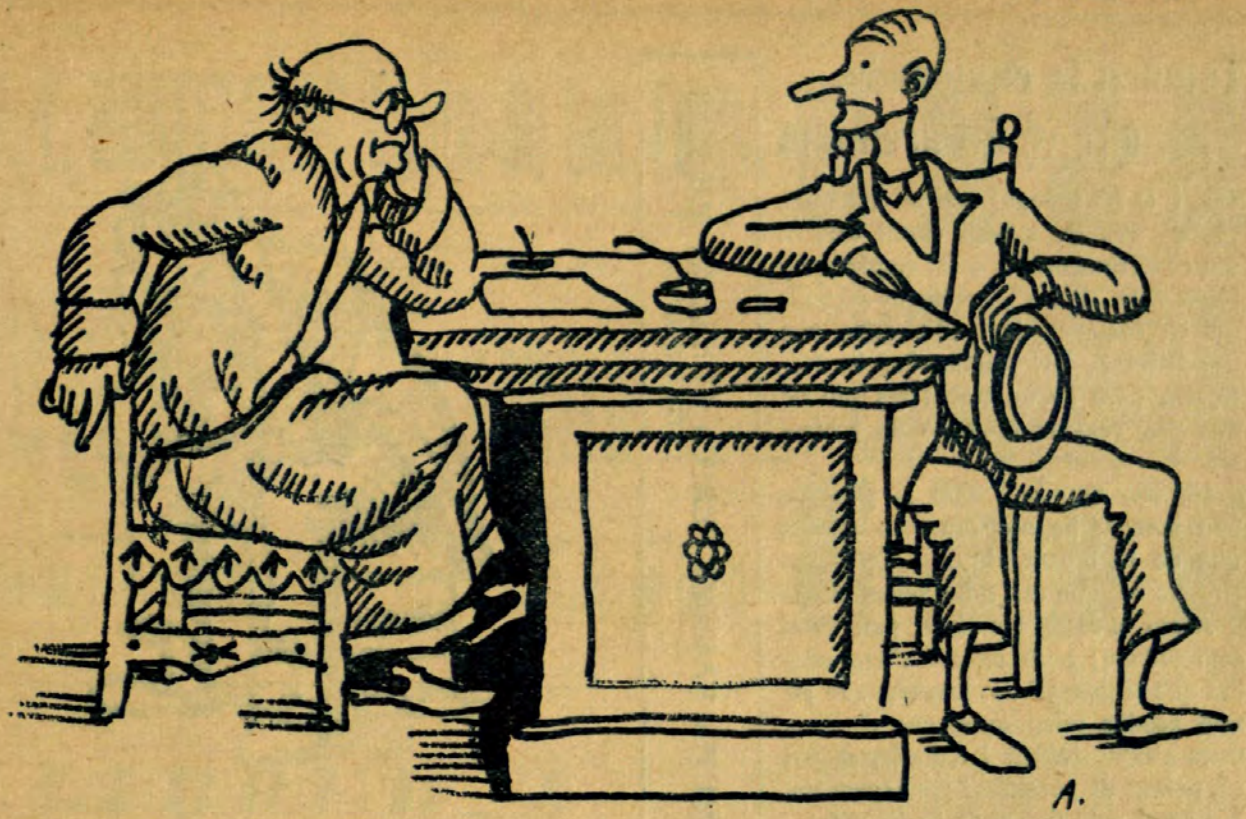
I podríem anar segu[illegible]t...

Jo, quan veig un home així, què us diré!..., sembla que en tinc un sentiment i tot, si no l'enganyen. En bona fe.

LLUÏSET

Passat per la censura.

—La seva malaltia és hereditària.
—Doncs què hem de fer?
—Primer, curar als seus pares.

ENTRETENIMENTS

Sabadell, 8 d'octubre de 1894.

Som en temps de flors i calor; i, qui ho diria que es cullen bolets a quintars! Prou ho dirien aquelles persones que van per les cases a pidolar "biscuits". En compte de biscuits surt cada bolet que val per una dotzena.

Hom ja diu si els sufocaments comencen a refredar.

—

Eren tretze, en números rodons, ni una més ni una menys, les persones "salientes", que concorregueren a la invitació amabilíssima per la reunió de l'Ateneu. Compte-m'ho bé: cinquanta tres assistents: diguem, 53; traiem-ne quaranta de l'"aliment": resten tretze.

Tretze que assagen per a cantar aquella cançó que fa: "Tretze som tretze; tretze, tretze, tretze. Tretze som tretze; tretze, tretze som".

I està molt bé que sigui el tretze, el número simbòlic.

—

Aviat s'obrirà la gran fàbrica de derivats purgants i magnèsia titulada "La Jalància", que compta amb la decidida protecció de la més popular de les corporacions locals pel que es refereix a la gatzara contínua d'àpats, lunchs, piscolabis, i resopós.

Evidentment hi ha maneres de fer baixar les subsistències; per exemple, cruspir-se-les.

—

Des del Puig de les castanyes al Cim de Ninet es perdé una joia de molt preu. La seva troballa serà recompensada amb comissió d'homenatge de teixits gruixuts i pell forta perquè no perdi la color.

El filòsof i mestre de les democràcies, Pi i Margall, ja ho digué: "La vanitat es menja la vergonya". Potser tenia raó; ves!

FASOL

UAB Biblioteca de Comunicació i Hemeroteca General

Tombeu la cantonada, que vé un bromista

AQUEST NÚMERO HA PASSAT PER LA CENSURA MILITAR

NO he conegut mai un bromista que no m'hagi costat car, el seu coneixement. He estat empleat, he jugat a la "Bolsa", he tingut interessos en societats de crèdit, m'he vist accionista de Ferrocarrils, fins he festejat... però no he trobat res tan de mal pair com un bromista de professió.

No són bromistes tota la gent de bon humor; ho són tan sols aquells que de la broma viuen, i aquests... ¡infeliç del que cau a les seves mans!

Abans d'ésser bromista, han estat com tothom; però un dia s'han adonat que tenien gràcia, han vist que els seus acudits feien riure, que els seus trucs s'explicaven... i d'aleshores ençà, pobres de nosaltres! ¡ja havem tingut en el món una mala herba més!...

El bromista es creu d'haver contret el compromís de fer broma, i la seva intel·ligència l'obligació d'inspirar-li gràcies, i ha sortit amb la seva; no ha parat de fer broma, ni un sol instant. Comptant d'aquell dia, no hi ha hagut tendresa, ni tristor, ni mal humor per al bromista; sempre ha viscut fent broma.

No hi ha res sagrat per al bromista. Trobeu-lo el dia que s'ha mort son amic, i us explicarà la fatxa que feia, després de mort; trobeu-lo quan se'n va a un funeral, i us dirà que va a una funció de franc.

Si heu tingut una desgràcia, ell us aconsola amb un acudit que la glossa; si patiu d'algun mal, us recepta un cop de pistola, o una unça de salfumant... Ell us perseguirà sempre, ell no us deixarà sossegar, encara que la seva presència us hagi de donar la mort.

No aconseguireu mai que deixi la broma. Té mare com els altres, i sacrifica a sa mare per dir un acudit; estarà enamorat, i deixa de veure la promesa per assistir a un dinar; se li confien interessos, i els abandona per anar a donar un xasco.

Un acudit és tota l'ambició del bromista. Ell és un miner que està explorant sempre els fets, el nom, la fortuna, els costums, i fins l'honor del pròxim, per fer riure un minut.

Si teniu un nom que s'hi presti, ell el descompon per didiculitzar-vos; si sou ric, inventa sospites sobre l'origen de la vostra fortuna; si retireu de jorn, ell troba el per què; si retireu tard, diu en què us entreteniu... Ni el vostre honor, ni el seu, ni el nom de son pare, no li fan respecte: ell ha de fer riure!

Déu ens guard, d'un bromista! Estudia, i no és per saber, és per tenir armes; té amics, i no és perquè sigui social ni simpàtic, ni ben criat, és per tenir qui l'escolti; enten de tot, i és perquè no se li escapi una ocasió tan sols per bromejar i extendre sa fama.

Es vesteix estrany, es rebaixarà, despendrà diners en coses estranyes, es farà ridícul, s'exposarà, farà mal... i tot per fer riure.

L'ataconador de la porta, la planxadora de la botiga, el gos del primer pis, els coloms del terrat, els vidres de la claraboia, tot és víctima de les seves bromes; els criats, els seus parents, els seus amics, tots pateixen de son geni divertit.

Espanta velles, lleva fames, ven secrets, descuida negocis, causa malalties, roba tranquil·litats; i tot, fent broma, tot, amb un acudit.

Conec molts bromistes, que primer deixaran de menjar, que no abandonar o perdre sa gràcia!

Qui no en coneix algun? Qui no ha estat víctima de sa brometa? Teniu germanes, teniu muller? No les deixeu conèixer per cap bromista! Teniu poca força? Us manquen punys? No us feu amb cap d'ells!... Tombeu la cantonada!

QUIM ROSÉS

La processó va per dintre.

UAB
Biblioteca de Comunicació i Hemeroteca General

TIP. ALTÉS

"F. C. BARCELONA" Camp de Les Corts

Newcastle U. contra F. C. Barcelona

Guanyador de la Copa Anglesa

Campió de Catalunya

Dissabte i Diumenge, 24 i 25 : a les 5 de la tarda

LLIBRERIA ITALIANA

SEDE CENTRALE:

Rambla Catalunya, 125

Telèfon 850-G

BARCELONA

RAMON SUNYER

JOIER

Corts Catalanes, 643 — Barcelona Telèf. 813-S. P.

BRAGUERS I FAIXES A MIDA - SUSPENSORIS SPORT - MITGES - GENOLLERES - TURMELLERES

ELÁSTIQUES - ESPARDENYES AMB SOLA DE GOMA - CINTURES PER OPERATS D'HÈRNIA

TIRANTS I CINTURONTS DE CAUTXÚ - BITLLETES

COTONS - GLASSES - BENES

MARCA "LA GERMANA"

PILOTES TENNIS I FUTBOL - ESPONGES - PETAQUES

PILOTES I JOGUINES TOT GOMA

PITETS - BABERS - CALCETES TOT GOMA PER INFANTS -

ARTICLES DE GOMA PER A BARBERS - MITJONS DE CAUTXÚ - GORROS DE BANY - TELES PER LLIT - XUPADORS

PRODUCTES TUSELL, S. A. - RONDA SANT PERE, 12 - BARCELONA

Any II-Núm. 26
22 de maig 1924
Subscripció:
Trimestre, 3'50

EL BORINOT

SETMANARI D'HUMOR

20 cms.

La corresp.ª a l'Administració:
Angels, 22 i 24
BARCELONA

— Què et sembla aquest vestit que porto?
— Molt bé. Almenys t'ha tret vint anys de sobre.